

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ธรรมออกตลาด

ที่สัมภาษณ์นั้นเขาก็ยังไม่ได้บอกหรือว่าไงผู้กำกับ (อ้อ ออกทีวี ยังไม่ออก แต่ทำเป็นหนังสือเป็นเทปออกให้ลูกศิษย์เรียบร้อยแล้วครับ) เทรอ คือถ้าออกเป็นทีวีจริง ๆ แล้วจะนำดูกว่าอยู่ในเทป ในเทปได้ยินแต่เสียงเท่านั้น ถ้าเขาออกเป็นทีวีจริง ๆ โฉมน่าดูมาก เราได้เห็นแล้วเขาเอามาทดลองเปิด ยังไม่ตีเท่าไร เขาวางนั้ไซ้ไหม (อันนั้นเป็นตัวก๊อปปี้ไม่ใช่มาสเตอร์ มาสเตอร์แจ่มกว่านั้น) เออ วา้งั้นแหละ เขาก๊อปปี้มาให้ดูเข้าทำต้อยนะ เราเองเราก็ไม่มีที่ค่านเรา เห็นไหมละ เขาตั้งใจมาให้เราดูวันนั้น อยู่สวนแสงธรรม กุฏิเรานั้นแหละ ที่เขาก๊อปปี้มานะไม่ใช่ตัวจริงที่จะออก แล้วมาเปิดให้เราดูไฮ้ น่าดูอยู่นะ เราจึงได้เห็นหลวงตาบัวดูหลวงตาบัว

อ้าว หลวงตาบัวนั่งดูหลวงตาบัวในทีวี หลวงตาบัวกำลังขึ้นเวทีพึดกับอะไรก็ไม่รู้ อยู่บนเวที น่าดูนะ หาที่ตำหนิไม่ได้ แน่เห็นไหมละ ไม่มีที่ตำหนิเลย ลักษณะนี้เรียกว่า ออกสนาม เหมือนนักมวยต่อยกันไม่มีใครรอดหมัดวา้งั้นเถอะ หมัดของใครของเราชดดูเข้าทำต้อยนะ แล้วเสียงก็เข้ากันด้วยกับกิริยาที่เข้มข้นซึ่งขังตั้งตั้งกับเสียงที่ออกเป็นอันเดียวกันเลย นี่ละที่ว่าเหมาะสมดี พุดไปเหมือนจะกัดจะฉีก ครั้นแล้วมียิ้ม ๆ ด้วยนะ ทั้งจะกินทั้งจะกัดจะฉีกทั้งยิ้มด้วยนะ ดูเข้าทำต้อย นี่เขายังไม่ออก เขายังไม่กำหนดนะ (เขาให้ทางอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หาเวลาออกช่อง ๑๑ แต่ถ้าไม่มีเวลาวา้งจริง ๆ เขาจะเอาไปออกไอทีวีครับ ยังไงก็ต้องออก) เออ วา้งนั้นละ

นี่นานแล้วนะตั้งแต่เราไปกรุงเทพฯ คือเขาหาอะไรมาประกอบหลายอย่างหลายประการมันถึงได้นานไซ้ไหม ไม่ใช่เราพุดแล้วเขาออกเลยนะเขามีอะไรมาประกอบ (ประมาณครึ่งชั่วโมงได้) เออ เราก็เห็นเฉพาะวันนั้น น่าดูอยู่ ก่อนที่เขาจะออกวันเวลาเท่าไรเขาจะประกาศมาเสียก่อน แล้วทีนี้ก็ออก จะได้เห็นทั่วประเทศไทย เขามาถามเราถึงเรื่องอะไร ต้นเหตุ (คือพวกนั้นออกวิทย์ว่าหลวงตาต่าง ๆ นานา รวมทั้งลูกศิษย์หลวงตาด้วย หลวงตาก็เฉยไม่ได้โต้ตอบ นี่ข้อหนึ่ง อีกข้อหนึ่งก็หาว่า คุณทองก้อนมาเป็นเห็บเกาะหลวงตา แล้วหลวงตาไล่คุณทองก้อนออกจากวัดแล้ว)

อันนี้ที่เขาโจมตี แล้วเขาออกทางทีวีอันนี้ด้วยไซ้ไหม (ครับ) เขาพุดมาอย่างไรเราโต้ตอบตามที่เขาวา้งมา แต่มันเข้มข้นสมเหตุสมผลที่ว่า เอ้า ถ้ามามาจะตอบ เข้ากันได้เลย ตั้งใจจะตอบเพราะมีเหตุผลสำคัญที่พอจะเป็นประโยชน์ เวลาออกมาแล้วทั้งคำ

ถามคำตอบ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ตั้งหลายว่กันเถอะ เพราะฉะนั้นเราถึงคาดเอาไว้ว่า เป็นประโยชน์แล้วก็บอก เอ้า ถามมาจะตอบ จึงได้ต่อกัน เรื่องราวเป็นอย่างนั้น

(กราบเรียนข้อสำคัญเกี่ยวกับการเทศน์ เขาว่าหลวงตาเทศน์ดูเทศน์ดำ เผ็ดร้อน เขาอยากให้เทศน์อ่อนหวาน) คือไปที่ไหนเขาอยากให้หลวงตาสะพายเครื่องกล้วยไปด้วย น้ำตาลอยู่ทางบ้านี้ เครื่องกล้วยทางบ้านี้ ไปที่ไหน น้ำอาตมาได้น้ำตาลมา อาตมาได้เครื่องกล้วยมา ใครชอบหวาน ๆ อยู่บ้านี้ก็มี ๆ เขาอยากให้เป็นอย่างนั้น เข้าใจหรือ แล้วตอบเป็นยังงิเวลาตอบ (ตอบก็เหมือนกับที่เขาว่านั่นแหละ เผ็ดร้อน ตอบถึงโคตรเลย) นี้ละท่านทั้งหลายไม่เคยเห็น ดูเอานะ คราวนี้คราวธรรมออกสนาม จะได้อู้กันว่าอะไรเป็นธรรม อะไรเป็นกิเลส กันอย่างแน่นอน เรื่องกิเลสจะไม่หาความจริงมาพุดมาแสดง จะหาแต่ความล่อลวงตมตุนทุกอย่งออกมาแสดง ความจริงกิเลสจะไม่เอาออก จะเอาแต่ความจอมปลอมหลอกให้คนเชื่อไปตาม นี้เป็นกลมายาของกิเลส จึงไม่มีของจริงออกมา ส่วนธรรมนั้นไม่มีของปลอม ออกจริงล้วน ๆ เลย นี้ละที่นี้ท่านผู้ฟังทั้งหลายเป็นคราวที่เราจะได้ฟังภาษาธรรม

ที่หลวงตาออกนี้เป็นภาษาธรรมล้วน ๆ เลย ไม่ได้มีภาษาที่ว่า เป็นความเสียหายหรือร้ายแรงสปรกโสสมตามทีกิเลสหาเรื่องโจมตีนะ ไม่มี การแสดงนั้นมี ๒ อย่าง ๑) น้ำหนัก เช่น นักมวยเขาต่อยกัน คู่ต่อสู้ใครน้ำหนักหมัดดีนั้นละชนะ คือน้ำหนักสำคัญมาก ถ้าน้ำหนักเบาแล้วสู้น้ำหนักหมัดของเขาไม่ได้ นี้กิเลสกับธรรมก็ต่างฝ่ายต่างมีน้ำหนักเหมือนกัน ถ้ากิเลสมีน้ำหนักมากมันจะเอาคู่ต่อสู้แหกไป ๆ อย่างพวกเราทั้งหลายนี้ จะว่าคู่ต่อสู้หรือเราก็ไม่อยากพุดนะ คือมันไม่ต่อสู้เลยมันหมอบมันคลานไปตามเลย ให้กิเลสเหยียบแหกไป นี้เรียกว่าน้ำหนักของกิเลส ได้แก่ ความหลอกลวงหวานคมมากทีเดียว มีน้ำหนักมากจนสัตว์ทั้งหลายไม่รู้ตัวเลย นี้ละภาษาของกิเลสแสดงมาอะไรยิ้มแยมแจ่มใสประจบประแจงประดับร้าน ๆ นี้คือภาษาของกิเลส ให้ท่านทั้งหลายฟังเอานะ

แต่ทีจะมาออกประดับร้านนี้ไม่ใช่ความจริงทั้งนั้น ความจริงคือสิ่งที่ตรงกันข้าม ได้แก่ความสปรกโสสม ความโหดร้ายทารุณ ความหลอกลวงตมตุนมันอยู่ลึก ๆ นั้นมันเอาอันนี้มาหลอกข้างนอกประดับร้าน จึงเรียกว่าภาษาของกิเลส ทีนี้โลกเคยชินกันมาตั่งกัตั่งกัลป์ แล้วไม่เคยเข้าใจไม่เคยสนใจ มีภาษาใดบ้างทีใช้อยู่ในโลกนี้ ถ้าพุดตามหลักความจริงก็มีธรรมมีกิเลส เพราะกิเลสเป็นสิ่งที่หลอกลวงไม่มีจริงเลย มีแต่หลอกลวง แต่ธรรมไม่มีหลอกลวงเลย มีแต่จริงล้วน ๆ รับกันตลอดมา ทีนี้เมื่อไม่มีใครนำธรรมของจริงออกมาแสดง กิเลสก็ออกลวดลายมันมาตลอดอย่างนี้ มันไม่ได้คิดเลยว่าจะมีอะไรเหนือกิเลสไป กิเลสถือว่ใหญ่กว่โลกทั้งหมดเลย ทีนี้เวลาธรรมออกมา

นี่เหนือกิเลสตลอด ถึงได้รู้เรื่องกัน ทีนี้กิเลสมันก็โจมตี ธรรมพูดออกมาจริงล้วน ๆ นี่กิเลสจะหาว่าหลอกลวงตลอดเลย เหมือนตั้งธรรมที่ว่าให้กิเลสหลอกลวง ด้วยความจริงนะธรรม แต่กิเลสมันหาว่าธรรมเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ คือมันหลอกอันนี้ มันเป็นของปลอม

นี่ละท่านทั้งหลายจะได้เริ่มทราบ ภาษาของธรรม เรายกไว้ในเบื้องต้นว่า น้ำหนักหนึ่ง เรายกเอาน้ำหนักออกมาเทียบกันปั๊บเลย ถ้าฝ่ายใดมีน้ำหนักมากเหนือกว่าอันนั้นจมไปเลย ถ้าฝ่ายใดเบา ก็หายไปเลย อันนี้อีกข้อหนึ่งข้อเปรียบเทียบ การเปรียบเทียบไม่นิยมสูงต่ำ เป็นสายทางเดินประกอบไปด้วยความเปรียบเทียบ เช่น อุปมาฉันใด-อุปมาฉันนั้น นี่ข้อเปรียบเทียบ คืออะไรมาเปรียบเทียบได้ ยกหมู ยกหมา ยกเป็ด ยกไก่ ยกเทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหมมาเปรียบเทียบได้ทั้งนั้น เพื่อเป็นทางเดินของธรรม เพราะฉะนั้นธรรมจึงไม่มีคำว่าสูงกว่าต่ำ ว่าหยาบว่าโลน ว่าให้ร้ายต่อผู้ใด เป็นทางเดินที่ราบรื่นด้วย สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทั้งนั้น

นี่เวลานำออกมาธรรมต้องเตือนอย่างนี้ ผิดบอกผิดถูกบอกว่าถูก นี่เรียกว่าธรรม ดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว เรียกว่าธรรมทั้งนั้น นี่สายธรรม ต่อไปนี่สายธรรมมาอย่างนี้ สายของกิเลสมันอ้อมค้อมมันหลบมันหลีกนี่ สายธรรมตรงไปตรงมา จึงขัดต่อสายตาประชาชนทั่วโลกซึ่งเป็นบ่อของกิเลส เห็นว่าธรรมนี้เป็นของแปลกประหลาดไปหมด เห็นเป็นของจริงของดีของดีเป็นความเคยชินจนตายใจมาตั้งแต่เรื่องของกิเลสอย่างเดียว โลกจึงพูดถึงเรื่องของกิเลสโลกจึงไม่ตื่น โลกจึงไม่เห็นโทษของมัน โลกจึงไม่เคยคัดค้านกิเลส มันจะออกแรงแไหนยอมรับทั้งนั้น เรื่องของกิเลส

เช่น รักกันอย่างนี้มันก็พอใจรัก ชังมันก็พอใจชัง เกลียดพอใจเกลียด โกรธพอใจโกรธ ทุกอย่างพอใจหมด ถ้ากิเลสได้แยมออกมาเท่านั้นวิ่งตาม ๆ ไม่มีอะไรคัดค้านกิเลสได้เลยว่าสิ่งนี้ไม่ถูก อย่างนี้ไม่มี นี่ละกิเลสมันถึงได้กล่อมโลกมานาน นี่เป็นประจำของสัตว์โลกมากี่กัปก็กลับ ธรรมะมาเมื่อไรก็มาค้านกันอย่างที่ว่านี่แหละ ค้านกันก็คือชะล้างสิ่งที่สกปรกมอมแมมเต็มหัวใจสัตว์ เต็มกิริยาอาการความประพฤติของสัตว์ให้สะอาดไป ๆ ด้วยธรรมซึ่งเป็นของจริง เพราะฉะนั้นธรรมจึงออกตรงไปตรงมา แล้วมันก็ขัดต่อกิเลสเพราะกิเลสเคยเป็นข้าศึกต่อธรรมมาแต่กาลไหน ๆ

นี่แหละที่นี้เวลาออกคราวนี้ นี่ยังไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยนะ หลวงตาพูดเฉย ๆ พอให้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่ามันต่างกันภาษาธรรมกับภาษากิเลส เราจะพูดว่าภาษาพระบ้านกับภาษาพระป่าผิดกันอย่างนี้ก็ถูกเข้าใจไหม คือพระบ้านท่านไม่ได้เทศน์อย่างเราไม่พูดอย่างเรา เราเวลาเป็นพระบ้านเรียนหนังสืออยู่ เราก็อ่านแบบพระบ้านเทศน์แบบพระบ้าน ไปที่ไหนมองเห็นหน้าปากทุ่งนา เจริญพรขึ้นเลย เข้าใจไหม มีแต่เจริญพร ๆ

ไปเรื่อย ๆ ไม่ทราบว่ามีผิดถูกชั่วดีประการใด แต่ภาษาธรรมไม่เป็นเช่นนั้น พอเห็นหน้า เข้าใจ ฟังให้ดีพอเห็นหน้า สุนี่ เข้าใจไหม คือมันมีความผิดเต็มตัวมา เข้าใจหรือมองดูใคร ๆ มีแต่ความผิดเต็มตัวมา ไม่ทราบว่าจะพูดอะไรมันถึงจะทั่วถึง ก็มีแต่ว่า สุนี่ เข้าใจไหมนิทานสุนี่ นี่ละข้อเปรียบเทียบ คือธรรมดูไม่ได้ว่าอย่างนั้นนะ เมื่อดูไม่ได้แล้วก็ชะล้างกันไป พอชะล้างลงไปชำระลงไปนี่ ก็เลสมันหาเรื่องใส่ปู้ว่าธรรมนี้โหดร้ายทารุณ ตัวมันโหดร้ายทำสัตว์โลกให้ล่มจมมานานแสนนาน มันไม่ได้เอามาพูด เข้าใจหรือ นี่ละภาษาของธรรมกับภาษาของกิเลส จึงต่างกันอย่างนี้

ที่เราแสดงออกอย่างนี้ ไม่มีคำว่าเจตนาที่จะเป็นหยาบโหล่น ๆ ดังกิเลสหาเรื่องไม่มีสำหรับธรรม เป็นทางก้าวเดิน เป็นข้อเปรียบเทียบเป็นน้ำหนัก การประกอบทางเดินของธรรมเท่านั้นเอง ใ้เรื่องเจตนาอย่างที่โลกกิเลสหาเรื่องไม่มี สำหรับธรรมท่านไม่มี นี่ก็เริ่มมาตั้งแต่เราออกแล้วแหละ มันก็เริ่มออกมาเรื่อย ภาษาธรรม ออกมาเรื่อยแล้ว ทีนี้มีหนักแน่นเท่าไรมากเท่าไรจะออกเรื่อยนะ จะออกเรื่อย ๆ กิเลสหนักเบาแค่ไหนมันจะออกรับกัน ๆ ๆ ไปเรื่อย ๆ

แบ่งรับแบ่งสู้กับโลกก็แบ่งมานานแล้ว คือไม่ให้ธรรมออกหมด ธรรมออกครึ่ง ๆ กลาง ๆ หรือเพียง ๒๕% นอกนั้นยอมให้กิเลสเสีย ๗๕% นี่ก็ขยับเข้าธรรมเริ่มขึ้น ๕๐% เข้าไปแล้ว ๆ ต่อไปจะขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าโลกยังมีสารคุณประโยชน์ที่จะพอรับธรรมไปเป็นสิริมงคลแก่ตัวได้แล้ว ธรรมะซึ่งเป็นเหมือนน้ำที่สะอาดจะออกเรื่อยชะล้างเรื่อย ๆ ก็เป็นประโยชน์แก่โลกทั่ว ๆ ไป นี่ละเรียกว่า ศาสนาชำระสิ่งสกปรกมอมแมม ซึ่งเป็นผลให้สัตว์ทั้งหลายได้รับความลำบากลำบาก เป็นอย่างนี้เรื่องของกิเลส แล้วก็เป็นอย่างนี้เรื่องของธรรมชะล้างกันมาโดยตลอดอย่างนี้ ท่านทั้งหลายจำเอานะ

เราพูดจริง ๆ เราไม่มีอะไรในหัวใจของเรา เปิดขนาดนี้ละ ใครจะมาตำหนิติเตียนหรือยกยอสรรเสริญเรา เราไม่มีความหมายกับคำเหล่านั้น เราพอทุกอย่าง เหล่านี้เป็นสมมุติทั้งหมด ธรรมที่นำมานี้เป็นวิมุตติ เอ้า พูดตรง ๆ อย่างนี้นะ มันจะเข้ากันได้ อะไร จะไปสนใจอะไร มีความกล้าความกลัวอะไรกับสิ่งสกปรกโสภณ ประสาทถึงขยะไปกลัวกับมันทำไม แล้วตั้งมวยใส่ถึงขยะแล้วก็วิ่งแผ่นถึงขยะ เป็นอะไรถึงต้องตั้งมวยใส่ถึงขยะ จะต่อสู้กับถึงขยะ แล้วทำไมวิ่งแผ่นกลัวถึงขยะ ใครมีอย่างนั้น ธรรมเหนือทุกอย่าง คำว่ากลัวก็ไม่มี คำว่ากลัวก็ไม่มี ความจริงที่ตรงไหนออก ๆ อย่างนี้แหละ

ที่ออกมาอย่างนี้ยังไม่รุนแรงนะ ที่ขัดกันอยู่บนเวทีฆ่ากิเลสบนหัวใจนี้รุนแรงมากที่สุด อันนี้เอามาสอนโลกไม่ได้ ต้องให้ผู้ปฏิบัติไปรู้เอง บนเวทีระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกัน นี่ละอันนี้รู้จากผู้ปฏิบัติบนเวทีคือจิตตภาวนาเท่านั้น อันนี้รู้ ทีนี้ออกมาอันนี้มันขี้ปะตื้อนะ ภายในของท่านจริง ๆ แล้วไม่ทราบว่ายาบว่าโหล่นท่านไม่สนใจ ปืบเข้า

มานี้คือข้าศึกพืดเลย ไม่ว่าจะเล็กว่าใหญ่เป็นข้าศึกทั้งนั้น ๆ ๆ ในสายตาของธรรมดุกิเลส เพราะฉะนั้นจึงชินกันไม่ได้ระหว่างกิเลสกับธรรมพืดกัน จนกิเลสหงายหมด จำหมดแล้ว เป็นยังงใจผลแห่งการปฏิบัติโหดร้ายทารุณหรือไม่โหดร้ายทารุณพิจารณาซิ ได้ผลมาพระพุทธเจ้าเลิศเลอด้วยความโหดร้ายทารุณหรือ โหดร้ายก็โหดร้ายพืดกับกิเลสนั่นเองจะเป็นอะไร จะโหดร้ายกับความดิบความตืออะไร นั้นฟังซิ

พระพุทธเจ้าพระสาวกพืดกันมาทั้งนั้น ๆ ส่วนมากเป็นอย่างนี้ ส่วนที่ย่อย ๆ ก็มีท่านที่เป็นขิปปาคิณญา บรรลุธรรมได้อย่างรวดเร็ว ไม่สมบุกสมบันหนักมากนัก แต่ผู้ที่เป็นแบบสมบุกสมบันกว่าจะได้พืดมานี้พืดกับกิเลสขนาดไหน นี่มีจำนวนมากนะ ยิ่งสมัยทุกวันนี้ยิ่งหนักนะ นี่ละมันเป็นเรื่อง ๆ อุปนิสัยของสัตว์ อุปนิสัยรุ่นที่หนึ่ง เขาเรียกว่าเหมือนผลไม้รุ่นที่หนึ่ง รุ่นที่สอง รุ่นที่สาม รุ่นที่หนึ่งเหมาะสมทุกอย่าง บ่มไม่บ่มมันก็รอจะสุกอยู่แล้ว พอแย็บออกไปนี้สุกแล้ว ๆ นี้ผู้ที่รอความพืดจากทุกซอออยู่แล้ว ยกตัวอย่าง เช่น พระเบญจวัคคีย์ทั้งห้า นี้ประเภทรออยู่แล้ว คอยประตูเปิดเท่านั้น พอประตูเปิดปั๊บโดดผิง ๆ จากนั้นก็ตามหลังกันไป เป็นรุ่นวิปจิตัญญู

รุ่นที่สามเนยยะ ทั้งห้วงข้างหน้าทั้งห้วงข้างหลัง ทั้งจะไปทั้งจะอยู่ ทั้งจะขึ้นทั้งจะลง แยงกันระหว่างกิเลสกับสวรรค์ คนหนึ่งจะพาไปสวรรค์ โอโห ให้พักสบาย ๆ เสียก่อนวันนี้ไม่มีเวลา วันนี้เหนื่อยมาก ลากคอมันขึ้นสวรรค์ มันไม่ยอมไปมันเหนื่อยมาก เข้าใจไหม ไปที่ไหนมันถึงไม่เหนื่อย ลงหมอนดังครอก ๆ มันตายแล้ว เหนื่อยหรือไม่เหนื่อยไม่รู้ นั่นละมันต้องการอย่างนั้นมาก นี่พวกประเภทที่สามแยงกัน ถ้าฝ่ายใดหนักสมมุติว่าฝ่ายต่ำหนักดังลงไปได้เลย ฝ่ายดีหนักขึ้นได้ ท่านเรียกว่าเนยยะ แปลว่า ผู้พืดและนำเสนอหรือจุดลากไปได้ ความหมายว่าอย่างนั้น

ส่วน ปทปรมะ มันยังเหลือแต่ลมหายใจ เป็นมนุษย์ชาติขึ้นวรรณะใดก็ตามหัวใจมันเป็นปทปรมะ ไม่เอาไหนแล้ว รอแต่ลมหายใจ ตายแล้วก็ผิงเลย อย่างที่คนไข้หนัก เอาเข้าไปโรงพยาบาล คนไข้ทั้งหลายเขาได้รับการเยียวยารักษาจากหมอ พ้นจากโรงพยาบาลไปเยอะ เป็นปกติ หายโรคหายภัย ไอ้คนไข้แหวกแนวไม่เป็นอย่างนั้นนะ ไปนี้ปั๊บเข้าห้อง ไอ ซี ยู มันไม่ได้สนใจกับหมอกับยานะ ไม่มีอะไรเป็นประโยชน์เลย เพราะตัวมันหมดประโยชน์แล้ว คอยแต่จะไปเท่านั้น นี่ปทปรมะ ให้อูพวกที่เข้าห้อง ไอ ซี ยู ก็แล้วกัน ให้อูเอา ประเภทนี้ไม่ยอมฟังเสียงอะไร มีแต่รอลมหายใจ หมอเหมือนหนึ่งว่าไม่มีความหมาย

ก็จะมีความหมายอะไรก็คนไข้มันหมดความหมายแล้ว ยากจะไปรักษาคนตายได้ ยังงใจ หมอรักษาคนตายได้ยังงใจ ก็รักษาคนเป็นละซิ นี่หมอก็คือเป็นคนเป็น ยากก็เครื่องรักษาคนเป็นให้พืด อันนี้มันตายแล้วจะมารักษาอะไรเข้าใจไหม มันหมดราคาแล้ว จะ

ไปตำหนิใครไม่ได้นะ ต้องตำหนิตัวของมันเป็นเอง ตำหนิหมอไม่ได้เขารักษาโรคหายมาลักเท่าไรจากโรงพยาบาล แต่คนนี้ทำไมมันแหวกแนวไป ก็เพราะโรคนี้เป็นโรคแหวกแนว ไม่ยอมฟังเสียงอะไร นี่ละประเภทหัวใจของโลก

เราอย่ามาดูเครื่องภายนอกภายใน แล้วการแต่งเนื้อแต่งตัว หูหราฟูฟ่า ดึกรามบ้านช่องถนนหนทางยศถาบรรดาศักดิ์ อย่ามาดู อันนี้เป็นเครื่องหลอกของกิเลสทั้งนั้นทำให้ลืมตัว ดูหัวใจ เอาเครื่องวัดกันตรงนี้เลย หัวใจเรามันเกี่ยวกับบาปกับบุญเหล่านี้ กับที่มันไปตามอัตโนมัติของมัน ไม่สนใจบาปบุญคุณโทษอะไรเลย อะไรมีน้ำหนักมากกว่ากัน ให้ดูหัวใจเรานะ นี่ละปทปรมะก็อยู่ที่นี้ อุดมกษัตริย์ วิปจิตัญญู เนยยะ อยู่ที่นี้ ไม่อยู่ที่อื่นนะ ถ้าอยากมีแต่ความพ้นทุกข์ ๆ โดยถ่ายเดียว นี่ละพวกจะไปได้อย่างรวดเร็วไม่ขัดไม่ข้อง ถึงไม่เป็นแบบอุดมกษัตริย์อย่างครั้งพุทธกาล ก็เป็นแบบอุดมกษัตริย์ในสมัยปัจจุบันนี้ รวดเร็วได้ เข้าใจไหมล่ะ ไปได้ ๆ หนุนกันไปได้

ถ้าคิดเรื่องบุญ เรื่องกุศล เรื่องศีลเรื่องทานนี้จิตใจเหี่ยวท้อ นี้ให้เขียนใบจมให้มันเลย ดูตัวเองนะ อย่าไปดูที่ไหน พระพุทธเจ้าสอนลงที่นี้นะ ท่านไม่ได้สอนที่ไหน สอนลงที่หัวใจของสัตว์โลก ว่า อุดมกษัตริย์ วิปจิตัญญู เนยยะ ปทปรมะ ลงที่หัวใจโลกทั้งนั้น ไม่ได้ไปขึ้นต้นไม้ ภูเขา ดินฟ้าอากาศ ดึกรามบ้านช่องที่ไหน อยู่ที่หัวใจสัตว์ ให้ดูหัวใจเรานะ ถ้าหัวใจเราไม่เป็นที่แล้ว ให้รีบแก้ถ้าจะแก้ได้ เรียกว่า เนยยะ เอ้า พอแก้ได้รับแก้ ถ้าไม่แก้จมถ่ายเดียว ใครจะรอดเก่งกว่าศาสดาองค์เอกไม่มีทาง เก่งก็เก่งที่จะทำลายตัวเองโดยถ่ายเดียวเท่านั้น

เรื่องธรรมเป็นของเล่นเมื่อไร พุดจริง ๆ นะ ถ้าหากว่าเป็นลวดเป็นลายแล้วมันผางเลยทันทีนะ อยู่ในนี้ละ มันของเล่นเมื่อไร พระพุทธเจ้าน้ำพระเนตรไหล อัจฉริยะธรรม ๑ แล้วดูสัตว์โลกเรียกว่า หนาแน่นเกินประมาณ เกินกว่าที่จะมาจุตลากได้ ๑ ทรงท้อพระทัย นี่ละเห็นใหม่ ทั้ง ๆ ที่ตั้งความปรารถนามากี่สงขัยจนได้ตรัสรู้ ที่จะสอนโลกไปอย่างง่ายดาย ที่ไหนพอตรัสรู้มันจำขึ้นซิ จำนี้มันก็เห็นหมด รายไหนเป็นปทปรมะ รายไหนเป็นเนยยะ รายไหนเป็นอุดมกษัตริย์ วิปจิตัญญู มันก็รู้หมดนะซี ที่นี้อุดมกษัตริย์ วิปจิตัญญู หรือเนยยะ นี้มีจำนวนน้อยมาก ส่วนปทปรมะนี่ไถ่เลื่อน ถ้าเป็นโรงพยาบาล คนไข้ธรรมดาไม่มีที่อยู่ มีแต่พวกปทปรมะ คือ ไอ ซี ยู เข้าไปกองอยู่นั้นหมด ในโรงพยาบาล แทนที่จะมีรายสอง มันกลับเป็น ไอ ซี ยู นี้เต็มโรงพยาบาล คนไข้ปกติที่จะหายจากโรคจากภัยจากหมอด้วยยาของหมอนี้มีน้อยมาก ๆ กลับเป็นอย่างนั้นไปแล้วนะ

ผู้ที่จะฝันเป็นลงนรกนี้มันเต็มโลกเต็มสงสารนะ มีแต่พวกอวดดีทั้งนั้นแหละ พวกนี้ ครั้นเวลาลงไปนรกแล้วมันไม่เห็นอวดดี เห็นไหมคนติดคุกในเรือนจำ มีแต่มัน

อวดทั้งนั้น พวกเจ้าของสมบัติทั้งหลายมีเจ้าหน้าที่เป็นต้น ที่จะคอยควบคุมความสงบเรียบร้อยของชาติบ้านเมืองมันมาลูบจุมูกหมด พวกนี้หูหนวกตาบอด มันเก่งแต่มันคนเดียวที่เป็นนักเลงโต ไปที่ไหนเอาได้ ๆ แล้วสุดท้ายไปติดคุกติดตะราง เป็นยังไงมันมีฤทธิ์ใหม่ละ มันว่ามันเก่ง ไปติดคุกแล้วมันเก่งอะไรเห็นใหม่ละ นี่ก็เหมือนกันเวลาเรายังไม่ได้ลงนี้เราก็กัง ใครก็กัง เอ้า กัง แล้วเอาหมอนมาอวดธรรมพระพุทเจ้า ก็เอามา อยู่ในครัวนี้ยิ่งเยอะหมอนนะ ให้ไปเอามาอวดธรรมพระพุทเจ้า สู้หมอนเข้าไม่ได้ เออซิ เวลาไฟไหม้หมอนไหม้หัวมันอย่าว่าไม่บอกนะ ไฟนรกนั่นแหละ มันนอนจมอยู่กับหมอน ไหม้อยู่กับหมอน พวกกันจำเอา

นี่พูดถึงเรื่องธรรมออกสู่ตลาดให้โลกทั้งหลายได้ทราบ ภาษาธรรมเป็นอย่างนี้จะเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ถ้าเทศน์เพื่อความเป็นธรรมแล้วต้องเทศน์อย่างนี้ เทศน์อย่างอื่นไปไม่ได้ นอกจากเทศน์วิ่งตามกิเลส ไปที่ไหนก็เจริญพร ได้กล้วยมาถวายเทรอ อ้อยกล้วยอย่างนี้มันหายากนะโยมนะ อยากให้เขาหามาให้มาก ๆ มันหายาก มันเป็นอย่างนั้นนะเดี๋ยวนี้ มันไม่ได้พูดตามความสัตย์ความจริง เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละ วันไหนก็เทศน์ทุกวัน

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com